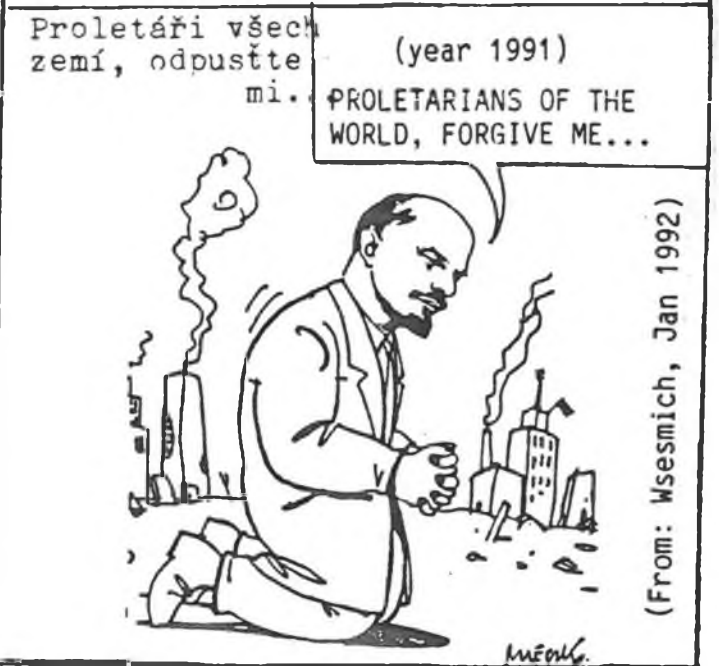

Je rozhodnuto! Proletáři se opět spojili a můžeme čekat novelizace zákonů. Občanské hnutí za jehož asistence došlo k přijetí klauzule 5%, na ni došlo. To jsou ty paradoxy tohoto systému, stačilo pár tisícovek hlasů a vládní strana měla plno poslanců, takhle nemá nic. Pokud se to zdá někomu spravedlivé, já to nejsem. Nu což, boj za demokracii v této zemi ještě neskončil. Nemám nic proti tomu, abychom si z Německa přitáhli cenné věci jako pracovitost a píli, ale kluzili 5% tu ať si nechají. Debakl demokracie u nás nastává jen z vůle velmocí, pokud toto nebude není nám třeba jejich berliček, bez kterých by se v Berlíně dnes možná "čest-pracovala" nebo "hajlovala". Není od věci dnes připomenout naše nároky vůči velmocím jež obnáší mnohaset miliard dolarů z nichž ti, kteří nás do této situace dostali nenasytnou rozpínavostí se tváří podle hesla "my nic, my muzikanci" a ty druhé jsme svou vlastní podělanou "nulovou variantou" vyvázali ze závazků způsobem, který jim telegraficky sděluje, přijďte zas, budeme aportovat bačkory i rákosku, jak je libo. V.H.

(From: Wsesmich, Jan 1992)

Dohoda mezi vítězi...

- U v n i t ě ř č í s l o :
1. Václav J. V o s t ř e z: Společnost národů východní a střední Evropy - jejich exekutiva v r. 1992
 2. Endel L i n d a j a: Jmenování Václava J. Vostřeze Vicepresidentem této společnosti.
 3. Ladislav W a i t: Akce na záchranu L D S.
 4. Aleš N o v o t n ý: Volit nacionalisty? /Nár.politika/
 5. Pavel W o n k a: Volební program do SL FS ČSSR.

Předpokl.cena: 1,- Kčs MČ 47263 Náklad: 50výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5
o b n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 9 č í s l o 24

Vydává: Vladimír Hajný Red. Josef Volařík
ČSA 34, 787 01 Sumperk rača: M. Zemenová, J.A. Verga

Volební program nezávislého kandidáta Pavla Honky do SL FS ČSR, za který byl čsl. soudem v r. 1987 odsouzen k 21 měsícům. Byl vystaven tak nelidským vězenským podmínkám, že přivedly jeho předčasnou smrt. Tento program byl sledán pobuřující písemností.

Nesdílím shodné stanovisko s orgány NF, které je plně uspokojena nad současným stavem. Z naší společnosti se vytratila jakákoliv dialektika a polemika se státními orgány přestává být možná. Proto stavím před své voliče otázku, zda nám skutečně nezbyvá nic jiného než projevovat pocity uspokojení. Já se osobně domnívám, že současná politická realita vyžaduje předstoupit před lid s pravdivým hodnocením současného stavu společnosti a programem jak tento stav zlepšit.

Dospěl jsem k závěru, že ČSSR a celá společnost dospěla do závažné společenské krize, jejichž existence není přiznávána. Z hrůzou zjišťuji, jak daleko dospěl ve všech oborech života společenský rozklad, který nezadržitelně pokračuje. Společenský vývoj se žene nezadržitelně kupředu a naše společnost jej nestačí sledovat. K odstranění tohoto stavu je nezbytně nutné provést dalekosáhlá opatření. Je nutné již předem počítat s tím, že chyby minulosti bude velmi nesnadné odstranit a jejich náprava si vyžádá dlouhou dobu. Nepustit se touto cestou by však znamenalo vážné ohrožení společenského a hospodářského zřízení státu a ohrožení samé existence socialismu v naší zemi. Uspokojivá situace není ani u občanských práv, kde jsme se dostali na úroveň první pol. 19. století.

Svou poslaneckou iniciativu proto hodlám zaměřit k ochraně společenského a hospodářského zřízení a k ochraně občanských práv občanů, jak by odpovídalo žádoucímu stavu v rozvinuté soc. společnosti. V návaznosti na to míním přispívat k zlepšení mezinárodních vztahů ČSSR s jinými státy a národy a upevnění světového míru. V zorném poli mé působnosti budou i otázky ekologické.

Hlavní má pozornost se pochopitelně zaměřuje do oblasti práva, která je jednou ze stěžejních oblastí, jejíž zanedbávání vedlo k současnému nedobrému stavu společnosti. Je to zároveň právo, které by mělo přispět podstatnou měrou ke zlepšení dnešní situace.

Do dlouhou dobu byla nesprávně chápána funkce práva ve společnosti a jeho poslání a společenský význam byl podceňován. Docházelo a stále dochází k výraznému přecenování ideologické nadstavby na úkor práva. Právo a zákonný pořádek prohrávají všude tam, kde se střetávají s tzv. zájmy, přičemž tyto zájmy jsou vydávány za společenské. O společenské prospěšnosti často rozhoduje jen subjektivní názor jednotlivce, nebo jde o zájmy osobní, které protlačované autoritou jejich nositele.

Ani socialistická společnost nemůže při své existenci obstát bez práva. Dokonalý právní systém, kde i jeho dodržování jsou základem každé státní moci a státu. Každá moc, která na to zapomíná a přecenuje význam ideologické nadstavby nad právní základnou, z hlediska historického nutně spěje ke svému konci a ke ztrátě svého postavení.

Z hrůzou a hluboce otřesen pozoruji současný stav právního nihilismu, který zachvátil celou společnost. Již i sdělovací prostředky denně v hojné míře zaznamenávají spoustu selhání práva, jeho hrubé nerespektování a porušování. Na druhé straně jsou zde i hojné případy zneužití práva. Naše legislativa trpí závažnými nedostatky - Vždyt za 16 let jsme nedokázali provést ani žádnou kodifikaci základního práva ústavy. Jak to vypadá s právními normami nižší právní síly je snadné dovédit.

Vždyt i na XVII sjezdu KSČ již musela zaznít kritika našich zastupitelských sborů v tak závažných otázkách jak je nutné dodržet uplatnění zásad soc. demokracie a zásady, že všechna moc pochází z lidu. Důvěra našich občanů v justiční systém je vážně otřesená a možnost se v některých případech dovolat se ochrany je nulová.

Právní nihilismus proto zachvátil všechny oblasti života společnosti a v našich závodech často slyšíme nářky, že bychom vůbec nemohly vyrábět, kdyby jsme měli dodržovat právní normy.

Kořenem právního nihilismu se stávají převážně v počech ovlivní práva a přecenování ideologické nadstavby. Sekundárně se právní nihilismus prohlubuje tím, že občané již nemají důvěrné respekt mezi slovy a skutky i mezi právními normami a jeho praktickou aplikací.

V tomto smyslu je nutné zhlédnout boj o slovo právo, to je síla a myšlenku socialismu. Při těchto úvahách zvažují i skutečnost zde již není pozdě, protože právě zde existují jisté mezní hranice praktických možností s nimiž si nelze pohrávat a taková činnost je trestuhodná nejen z hlediska československého, ale i mezinárodního socialismu.

Život v ČSR se přece nemůže stát z vnitřního i mezinárodního hlediska nejlепší a nejvíce rozvinutým. Je to jen proto, že právo a zákonný pořádek v naší společnosti se vytratil a společnost se vytratil a společnost se vytratil a společnost se vytratil.

Již zůstal činným prázdným polem. Je to jen proto, že právo a zákonný pořádek v naší společnosti se vytratil a společnost se vytratil a společnost se vytratil a společnost se vytratil.

Volit nacionalisty?

Aleš Novotný

Tak jako člověk prochází v životě různými fázemi vývoje, platí to obdobně i pro národy a jejich politický vývoj — a právě dnes to můžeme v Evropě dobře pozorovat. Že zde jednou vznikly národní státy a nakolik za to vdčíme osvícenským filosofům, francouzské revoluci a napoleonským válkám, ponechme teď stranou. Jednou tu jsou a tak nutno počítat s tím, že jako je pro člověka přirozené projít pubertou, je stejně přirozené pro národ projít si stadiem nacionalismu.

Ano, nacionalismus je částečně přirozený a pochopitelný. V zásadě jde o národ, o jeho přežití a pokračování, o jeho vývoj; politikové přisahají na ústavu národního státu, všude v Evropě s výjimkou Švýcarska. Povznesené pohrdání této Evropy „nepochopitelným nacionalismem“ bývalého tábora míru a socialismu, sluší dnešním demokraciím pramálo. Ještě před pouhým půlstoletím byli přesně takoví: Němci proti Francouzům, Italové proti Rakušanům, Angličané proti Němcům, možno libovolně pokračovat. A koneckonců, ještě dnes mají téměř všichni svou nacionální Achillovu patu — Itálie v Jižním Tyrolsku, Francie na Korsice, Španělsko v Baskicku, Anglie v Severním Irsku a národně rozštěpená Belgie je na tom stejně nešťastně jako Československo.

Nacionalismus je znakem nezralosti národa a jeho politiky, odpovídá přesně pubertě člověka. Jako ona se ovšem nedá přeskočit, jen prožít, zpracovat a překonat. Doba nesvobody odpovídá politickému dětství, ať už to je nesvoboda úplné civilizační primitivnosti, nebo nesvoboda nucená cizí okupací. Ta druhá má navíc ještě jednu nevýhodu: přechod do puberty nacionalismu je velmi rychlý, ze dne na den, nepřipravený předchozím zráním, neboť za okupace se nesmělo nic a svoboda přišla přes noc. Nejsou instituce, pravidla, strany, osobnosti, programy, není nic, než tak pochopitelná touha po svobodě.

Jenomže ta sama nestačí. Neštěstí nacionalistů, které tak podivuhodně zatvrzele opakují, že to nemůže být náhoda, spočívá právě v této úzké jednostrannosti. Národ, nic než národ a jeho samostatnost, seburčení, svoboda; jakoby tím už automaticky nastalo to, v co vlastně všichni opravdu doufají, totiž blahobyt, právní stát a svoboda lidských práv. Tak to ale není a to se projeví v tom okamžiku, kdy národ té kýžené svobody a seburčení dosáhl. V té chvíli stojí nahý, překvapený, hlavový a otrhaný a pomalu si uvědomuje, že samostatnost není vůbec žádná záruka blahobytu a lidských práv, nýbrž jen vágní naděje — i když vitaná, neb v dětství nesvobody ani jí nebylo.

Tak jako je puberták ovládán jen jedinou, ale strašně silnou touhou po samostatnosti, vyaněnění se z vůle rodičů za jakoukoliv cenu, ovládá ideologie nacionalismu nezkušené voliče tak silně, že nechtějí nic slyšet o nevýhodách, chudobě a úzkosti, které jim nastane, až se samostatnost, jak uvidíme“. A máme na světě to největší nebezpečí, že totiž na cestě k národní samostatnosti zůstane i parla-

mentní demokracie někde pod pásy tanků. Každá takto zúžená ideologie tenduje k diktatuře, je velmi těžké spojit jednoznačné směřování k suverenitě národa s pluralitou politických cílů a ochranou lidských práv. A tak první, kdo skončí pod patou nového samostatného národa, jsou vlastní národnostní menšiny.

Národ už vyzrálý má nacionalismus zpracován kdesi hluboko v srdci svých občanů, kde se nazývá patriotismem a netřeba jej lepit na prapory a hesla. Jednou za rok si připomeneme, že trváme myšlenkou, z níž jsme vzešli, ale to stačí. Není třeba dělat z toho politický program a už vůbec ne program jediný.

Jak je tomu dnes v Československu? Především je tento stát už dávno a definitivně mrtvý. Nazývá se jinak, ošklivě, ale oprávněně, on je tak ošklivý, jak se nazývá — Česká a Slovenská Federativní Republika; ani správně česky to není, logicky by při tom začátku mělo být „republiky“.

Jsem přesvědčen, že i tento ošklivý pohrobek bývalého Československa je už dnes politicky mrtvý, protože vůle nejméně jednoho národa směřuje jasně k úplné suverenitě. Slovenský národ je politicky nezralý, prožívá právě naplno svou pubertu a není potřeba se mu proto vysmívat, ani mu hrozit, ani ho pomlouvat. Nedá se s ní dělat nic jiného, než si ji prožít.

Vůle pro společný stát, takový jaký zde byl před válkou, není vysledovatelná už od samého listopadu 1989 ani v náznaku a není divu! Plně chápou nostalgii Jána Beneše a souhlasím, že to byl slušný stát, jeden z nejslušnějších v tehdejší Evropě. První republika však zemřela navždy v září 1938 a veškeré státoprávní tahanice o její „kontinuitu“ bez přerušeni jsou pouhé žvásty.

Německý a posléze český nacionalismus změnil stát tak, že už to nemohl být nikdy on. Ani okleštěná Druhá republika bez území, patřících tisíc let České koruně, ani o to méně Protektorát, ale ani Třetí republika let 1945-48, sice s územím, ale bez obyvательства, patřícího sem 750 let (a navíc bez Podkarpatské Rusi). Jaky paskvil z tohoto státu udělal socialismus víme všichni; a dnešní rádobyliberálové na Hradě dále ohřívají trapnou osobní polívčičku ješitného a malého slabocha Edvarda Beneše, který na této myšlence „neplatnosti mnichovské dohody od samého počátku“ postřelil své maslové panování a tím i národní samostatnost svého socialistického národa. Beneš politicky, právně i psychologicky nezvratně abdikoval na podzim 1938 a stal se profesorem sociologie;

poupě jeho obdivkace je zachycen na filmu. Uznával Háchu za presidenta, existují jeho dopisy s tímto oslovením.

Až teprve okupace v březnu 1939 a zřízení Protektorátu, jistě násilí a porušení mnichovských dohod, podnítily tohoto výborného diplomata a mizerného státníka vybudovat si na prosazení „neplatnosti od počátku“ novou politickou kariéru. To se mu povedlo k neštěstí nás všech.

Ale o tom jsem nechtěl. Jen o tom, že v listopadu 1989 nešlo „jen obnovit ústavu z roku 1920“, ač bych si byl s Janem Benešem moc přál, aby to šlo. „Pomlčková aféra“ byla něčím mnohem závažnějším, důkazem toho, že navazovat na identitu První republiky Slovensko nechce.

„My, národ československý“ nikdy neexistoval, ať už to byla „svatá lež“ exulantů Prvního odboje, anebo i snad pocitivě přesvědčení Masarykova amerikanistického pojetí národa ve smyslu státoprávním, tedy věrnosti ústavě jako v Americe, ne krvi, jazyku a půdě jako v Evropě.

Tento slušný stát ve skutečnosti svůj velký slib, stát se středoevropským Švýcarskem, nesplnil. Byl to český národní stát, jenomže na území, ve kterém tvořil český národ polovinu obyvatelstva. Nebyl jistě tak krutý jako jiné národní státy té doby, ale nesplnil ani Němcům ani Slovákům jejich tužby (snad ani nemohl, naprosto nezkoumám žádnou „vinu“) — oni to tak cítili a dali najevo okamžitě, když mohli, Slováci naposledy po listopadu 1989.

Tento slušný stát vznikl ve skutečnosti přes noc a násilím, na troskách tisícileté říše, kterou rozbily vítězné mocnosti roku 1918 ve svém pokrokařském přesvědčení, že pomáhají na svět dobrému — seburčení potlačených národů. Dnes se ta říše slepuje dohromady, ať už se jí říká Evropské společenství nebo Pentagonála, a tak konečně vzniká dobré a trvalé, tím jediným možným způsobem — pomalu a postupně. Násilím vytvořené mnohonárodní státy jako Československo a Jugoslávie se rozpadají (různě, pochopitelně, jeden je v Evropě a druhý ze dvou třetin na Balkáně), aby se jednou konečně mohly spojit dobrovolně, svobodně a v míru.

Ne tedy „obnovovat“ to, co bylo násilím slepeno na dvacet let, ale skutečně obnovit to, co organicky rostlo tisíc let předtím — země Koruny české jako součást nadnárodní moderní západní Evropy, to je skutečná budoucnost.

Zabráněné referendum proběhne pochopitelně v rámci červnových voleb. Všechny průzkumy ukazují, že na Slovensku vítězí nacionalismus drtivě — Mečiarovo HZDS, bývalí komunisté, SNS a nacionální část KDH budou mít tři čtvrtiny hlasů. Kde je zde vůbec viditelná vůle ke společnému státu, kde je zde větší federální strana? A jak by měl ten společný stát potom vypadat, jako další nekonečné hádání o federovanou konfederaci?

Slovensko vyhlásí v létě samostatnost, a je to tak dobře. Že bude mít potom velké potíže s hrozbou diktatury je ovšem špatné, ale co dělat, pubertákům často bývá, že se s patlačou nos a rozbíjí hlavu. Zato Češi v Česku, na Moravě a ve Slezsku si konečně vydechnou a začnou se skutečnou demokracií a právním státem, osvobození nejen od věčné ne-

Politika

Kultura

Sport

Je pozoruhodné, že největší služby komunistům prokázali právě ti politici, které oni předtím na pár let strčili do křtiněná.

V. DAVYDOVSKI

1945 zakázána

„... neboť slabost Ruska a SNS nechala rozplynout strach a nenávist vůči všemocné drakonické, komunistické hegemoniální moci v určité lhostejnosti, ba i v soucítí. A koho litujeme, z toho nemáme strach.“

Michael Frank,

Sueddeutsche Zeitung, Mnichov

... slovenské pubertální nacionalisty, je hlava bolet nemusi.

Snoubí-li se dobrota a neřádem, jsou dělitky vždy po tatínkovi.

V. DAVYDOVSKI

Duben 1992

NÁRODNÍ POLITIKA

spokojení ho nedospěje, ale konečně i odvolene postdisidentské levice.

Ted teprve se Češi vydají skutečně do Evropy a s novou ústavou České socialistické republiky (ČSR) a s trochou štěstí tam mohou do konce století dorazit. Pro otázkou, jak dle desetiletí si tam počkají na dnešní samostatnosti národa bažící — a demokracii pro to schopné obětovat!

S.E.E.N.

The Society of East-Central European Nations

HAMILTON, ONTARIO, CANADA

P.O. BOX 79538 GAGEMOUNT POSTAL OUTLET HAMILTON ONTARIO L8T 5A2 (416)383-00

SPONSORING LOCAL MEMBERS

Canadian Polish Congress

Czechoslovak Association

Estonian Society and War Vets Association

Hungarian Cultural Society

Latvian National Society

Lithuanian Canadian Community

Ukrainian Canadian Committee

Romanian Cultural Association

Association of Czechs, Slovaks and Ruthenians

To whom it may concern

Mr. Vaclav J. Vostrez, 18 Aintree Court, Hamilton, Ontario, is a representative of the NEWSLETTER of the Society of East-Central European Nations in Hamilton, Ontario. We are requesting that he be designated as a foreign observer for the parliamentary elections in Czechoslovakia to be held on June 5th and 6th.1992.

Mr. V. J. Vostrez is also First Vicepresident and Past President of our Society.

Dated in Hamilton, April 21st, 1992.

Endel Lindaja

Secretary of SEEN

Mihaela Moisin

President of SEEN

VIA AIR MAIL

PAR AVION

Ke zveřejnění
laskavě poskytl:

Vaclav J. VOSTREZ,
18 AINTREE CRT.
HAMILTON, ONT.
L8K 4R9, CANADA

Mr. Vladimír HAJNÝ,
"REPUBLICA"
ČS. ARMÁDY 34,
78701 ŠUMPERK,
CZECHOSLOVAKIA, EUROPE

S.E.E.N.

The Society of East-Central European Nations

Hamilton, Ontario, Canada

No. 11
MARCH, 1992

P.O. BOX 79538 GAGEMOUNT POSTAL OUTLET, HAMILTON, ONT. L8T 5A2, (416) 383-00

NEW EXECUTIVE FOR 1992 HAS BEEN ELECTED
AT THE ANNUAL MEETING HELD FEB. 2, 1992

**SPONSORING
LOCAL
MEMBERS**

Canadian
Polish
Congress

Czechoslovak
Association

Estonian
Society and
War Vets
Association

Hungarian
Cultural
Society

Latvian
National
Society

Lithuanian
Canadian
Community

Ukrainian
Canadian
Committee

Romanian
Cultural
Association

Association
of Czechs,
Slovaks and
Ruthenians

President	Mrs. Mihaela Moisin
V-President	Mr. Vaclav Vostrez
V-President	Dr. Helen Semenuk
Secretary	Mr. Endel Lindaja
Treasurer	Mr. Oskars Berztiss
P.R., Bulletin	Mrs. Eleonor T. Pidperyhora
	Dr. Helen Semenuk
	Mrs. Regina Hago
Archivist	Mr. Adar Woode
Events Committee	Mr. Endel Lindaja, Chairmen
	Mr. Antanas Liaukus
	Mr. Oskars Berztiss
Black Ribbon	Mrs. Alda Grigaitiene, Chairperson
Committee	Mr. Zdanek Zimmer, Secretary
	Mr. Jacek Olszak, Treasurer
Honorary Members	Rev. Lloyd G. Brown
	Maj. Eugene Roosegaarde Bisschop
	Lt. Col Alvin Chapman
	His Worship Robert Morrow, Mayor of Hamilton City

 **
 *

OUR PLANS FOR THE FUTURE EVENTS:

1. Workshop Dinner. The time and the place will be announced.
2. Participation in celebration of Canada's 125-th Anniversary
(According to City plans which will be announced later).

 **
 *

"Sometimes it seems that those purveyors of Communist lies are gaining more supporters in our faculties and media than the friends of freedom and honesty."

(From: Christian Anti-Communism Crusade)

Vážení přátelé!

Zasílám Vám k dispozici materiály ČZO LDS. Je z nich patrné, jak se vyvíjela a vyvíjí situace v naší straně, s akcentem na postoje a snahu současného vedení v čele s V. Hradskou o splynutí LDS s ODA.

Důležité je si uvědomit hlubší souvislosti. V současném spektru politických stran u nás představuje LDS jednu z mála skutečně liberálně zaměřených stran. Na liberální označení by rádo aspirovalo v budoucnosti /i když zatím skrytě/ Dienštbiervce OH, s kontakty na západoněmecké levicově-liberálně orientované kruhy, které pomáhají prosazovat díky svým lepším finančním možnostem do čs. politiky takové lidi, jako je V. Hradská, navíc za podivných okolností /minulost V. Hradské a pozitivní výsledek lustrace jejího muže/.

Je známo, že ČH je tvořeno z větší části bývalými komunisty a levicově-sociálně orientovanými politiky. Přívlastek "liberální" by pro ně byl vhodnou zástěrkou a tudíž by velmi přivítali likvidaci LDS jako suverénního konkurenta, navíc pravice orientovaného.

Víme dobře, že postkomunistické levice doufá v projevy nespokojenosti širších vrstev obyvatel, plynoucích z hospodářských potíží a sociálních nespokojů, s kterými se počítá, neboť jak státní úředníci, tak bývalé hospodářská nomenklatura, ve skutečnosti dělají vše pro neúspěch hospodářské reformy.

Další jednání V. Hradské s **VV** vyústilo v dohodu o **nečekaném** přechodu LDS k ODA s pofiderním označením ODA-Liberálové. Za tohoto stavu věci skutečně nezbyvá nic jiného, než všemi silami pomoci bývalému vedení LDS, jež stále stojí na pravém křídle a májí liberálně-demokratické principy, které od svého vzniku DI, pak ČSDI a nakonec LDS měla ve svém programu a které chce jako suverénní strana mít i nadále. Bývalé vedení to jsou osobnosti skutečného pravice orientovaného disentu, kteří v žádném případě nkolaborovali s komunisty, kteří nepotřebovali převlékat kabáty a kteří v budoucnosti budou zárukou skutečného liberalismu v LDS. Snad Vám po prostudování materiálů, které sestavil sekretář ČZO LDS M. Jenkovec a další lidé z ČZO LDS, bude krize, v níž se nyní LDS nachází, jasnější v tom smyslu, že Vám usnadní rozhodování, na které straně je Vaše správné místo.

Co se týká situace u nás v Praze 5, již jsem Vám informoval o schůzi MO LDS v Praze 5, jejíž zápis jsem Vám zaslal. Chceme získat co nejvíce členů LDS pro podporu ČZO LDS, vážíme si osobností, jež LDS zakládaly, a nenodláme LDS obětovat jakýmkoli politickým úchvatům, vedoucím k její likvidaci.

ČZO LDS reprezentuje asi 2/3 členské základny a přítomně-li okresy Ostravu a Znojmo, které se k ČZO LDS na její konferenci 19.1.92 fakticky přihlásily, nelze tedy hovořit o jakémsi "terzu" ČZO LDS! Navíc má ČZO LDS právní operu v legální činnosti v rámci platných stanov LDS a zákona o politických stranách.

Naše MO LDS v Praze 5 je součástí ČZO LDS a neuznává žádné nelegálně vytvořené orgány, "loyalistní" se současným vedením LDS v čele s V. Hradskou. O většině těchto nových orgánů se členové LDS dovídají až po jejich vytvoření bez svého souhlasu a navíc mnohdy dřív ze sdělovacích prostředků místo z ústředí LDS!

Naše MO LDS v Praze 5 je tvořena zatím těmi členy LDS, kteří na sebe měli, nebo našli kontakt a kteří se již lépe orientují v situaci, která nyní v LDS je. Neuzavíráme se nikomu, budeme rádi, když k sobě nařídíme cestu.

Kontaktní adresa: Ladislav Wait
Kettnerova 2057
155 00 Praha 5-Stodůlky
Tel.zam. 218 45 47

Za MO LDS v Praze 5
Ladislav Wait

Ladislav Wait